

מ"ת (מרכז) 1088-07-24 - מדינת ישראל נ' עמונאל ריין רחמינוב

מ"ת (מרכז) 1088-07-24 - מדינת ישראל נ' עמונאל ריין רחמינוב מחוזי מרכז

מ"ת (מרכז) 1088-07-24

מדינת ישראל

נגד

עמונאל ריין רחמינוב (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[02.12.2024]

כבוד השופטת אילה אורן

החלטה

לפניי בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, אשר הוגשה בד בבד עם כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות ייבוא סמים בצוותא עם אחרת, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, וסעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בכתב האישום יוחסו למשיב קשירת קשר עם שותפתו חיה אלמקייס לייבא סמים לישראל, עובר ליום 4.6.2024. במסגרת הקשר סוכם בין השניים, כי חיה תגיע לקפריסין שם שהה המשיב, ותחזור לישראל עם מזוודה שהכילה סמים, בתמורה לתשלום בסך 8,000 ₪ שישולם לה. עוד סוכם שחיה תביא עמה, מישראל, סמים עבור המשיב. בהתאם לתוכנית טסה חיה לקפריסין, פגשה את המשיב מסרה לו סמים בכמות וסוג שאינם ידועים, ושבה לישראל ביום 11.6.2024 עם מזוודה שבה הוסלקו סמים להלן: MDMA במשקל 2.95 ק"ג; 6,795 טבליות MDMA, וקטמין במשקל 1.58 ק"ג. חיה נתפסה בשדה התעופה בכניסתה לישראל, כשברשותה המזוודה והסמים. יומיים לאחר מכן, חזר המשיב מקפריסין לישראל ונעצר.

נגד חיה הוגש כתב אישום בהליך מקביל, והיא נעצר עד לתום ההליכים, בהחלטה מיום 1.12.2024. בדיון מיום 29.7.2024 הסכים המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ועתר לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. המבקשת התנגדה לבקשה, ועתרה למעצר המשיב עד לתום ההליכים. בית המשפט (כב' השופטת אפרת פינק) קיבל את בקשת ההגנה לקבלת תסקיר, בהבהירו כי מסוכנותו של המשיב גבוהה - לנוכח ביצוע המעשים לכאורה של ייבוא סמים בכמות גדולה, מתוך תכנון מוקדם, בתחום ובצוותא עם אחרת, ובשילוב עם עברו הפלילי. שירות המבחן הגיש מספר תסקירים, האחרון מיום 17.11.2024, ובסופו המליץ על שחרור המשיב לקהילה טיפולית סגורה "אילנות".

ב"כ המבקשת עוה"ד אסף חרלובסקי עמד על הסיכון הגבוה הנשקף מהמשיב הכרוך בעבירה המיוחסת לו בנסיבותיה, בשילוב עם עברו הפלילי בעבירות סמים והפרת הוראה חוקית, ריצוי עונשי מאסר, ועונש מאסר על תנאי בר הפעלה, וטען כי הבקשה לשחרור לקהילה טיפולית, אינה עומדת בתנאי הלכת סויסה - אליהם אתייחס בפירוט בהמשך.

ב"כ המשיב עוה"ד אלי מסטרמן, טען כי הגם שאין חולק על קיומן של ראיות לכאורה, המשיב הוא לא "רוכש הסם", ואין לו נגישות לכמויות סמים גדולות, כנלמד מהעובדה שהוא ביקש מחיה שתביא עמה מהארץ כמות סמים קטנה עבורו. עוד נטען, כי בהיותם בקפריסין ישנו המשיב וחיה יחד עם חברם בחדר אחד, וכול אחד מהם שילם על עצמו. לפיכך, טענת ההגנה כי ברקע לביצוע העבירה עמדה התמכרותם של המשיב וחיה לסמים. לגופו של עניין הדגיש הסנגור כי המשיב משולב בפרויקט גמילה מסמים בהיותו במעצר, ומטרתו לצאת ממעגל הסמים והפשיעה. משפחתו של המשיב נרתמת לעזרתו, והוא נכון להליך טיפולי לראשונה בחייו. לשיטת ההגנה, קיימת חובה לעשות מאמץ לשלב נאשמים בעבירות סמים עם בעיית התמכרות - בהליך טיפולי, שהרי זהו האינטרס הציבורי, ולא רק האינטרס הפרטי שלהם.

הסנגור הפנה בטיעונו לפסיקה בה הוגמשו התנאים בהלכת סויסה. אך אומר כבר, כי המקרים שונים מענייננו: בש"פ 4919/18 ברוקס נ' מדינת ישראל (16.7.2018) - דובר בנאשם בייבוא סמים, אשר שהה במעצר 9 חודשים, והוכיח רצינות בהליך גמילה לאורך זמן ממושך. בית המשפט הורה על שחרורו לקהילה טיפולית לאחר שציין את התלבטותו; עמ"ת 10253-01-24 דדון נ' מדינת ישראל (15.10.2024) נאשם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי שניהל אורח חיים תקין, והואשם בהחזקת קוקאין במשקל 317 גרם שלא לצריכה עצמית - נמצא כי חלופת מעצר באיזוק אלקטרוני תיתן מענה ראוי לסיכון, ובה בעת נאמר שיש לתת משקל להמלצה חיובית של שירות המבחן; בש"פ 5240/18 קוזיאשוילי נ' מדינת ישראל (15.7.2018) - דובר בנאשם שהואשם בייבוא סמים מסוג קוקאין ו-MDMA בכמויות גדולות, נעדר עבר פלילי שהסתבך בחובות בשוק האפור בשל התמכרותו להימורים, והידרדר. נמצא שיש "פוטנציאל משמעותי" להצלחת הטיפול, וניתן מענה למסוכנותו; בש"פ 10183/17 אוחנה נ' מדינת ישראל (31.1.2018) - הנאשם הואשם בבית משפט השלום בסחר בקוקאין בשתי הזדמנויות לסוכן משטרתי - נמצא פוטנציאל הצלחה גבוה לטיפול.

דיון והכרעה

אקדים ראשית לאחרית ואומר, כי מצאתי לדחות את עתירת ההגנה לשחרור המשיב לקהילה טיפולית, מפאת הסיכון הגבוה במצבו ומשהוא אינו עומד בתנאי הלכת סויסה. אפרט נימוקיי להלן.

המשיב מואשם בעבירה של ייבוא סמים, המקימה נגדו עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"). כנקודת מוצא קבעה הפסיקה, שיש להורות על מעצרו של נאשמים בעבירות סמים חמורות, בשל החשש לביצוע עבירות דומות גם ממקום חלופת המעצר, אף במקרים של נאשמים נעדרי עבר פלילי (עמ"ת (עליון) 38868-10-24 דהאן נ' מדינת ישראל (19.11.2024); בש"פ 2386/23 דבס נ' מדינת ישראל (2.4.2023); בש"פ 576/20 פלונית נ' מדינת ישראל (12.3.2020)).

ולענייננו, המסוכנות הנשקפת מהמשיב לביטחון הציבור גבוהה. ראשית, הוא מואשם בביצוע ייבוא סמים קשים משלושה סוגים, בכמויות נכבדות, בצוותא עם שותפתו, בתכנון מראש ותחכום. כאן אומר שהתקשיתי לקבל את טענות ההגנה לפיהן למשיב חלק צדדי בייבוא הסמים - משום שהדברים אינם מתיישבים עם עובדות כתב האישום, ועם הסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה. שנית, למשיב עבר פלילי מכביד ורלוונטי, הכולל שתי הרשעות בריבוי עבירות סמים, האחרונה מיום 29.3.2022, והוא ריצה שני מאסרים ממושכים - למשך 21 חודשים ו-10 חודשים. נוסף לכך, לחובת המשיב עונש מאסר מותנה בר הפעלה לכאורה למשך 6 חודשים, שהושת עליו בהרשעתו האחרונה. הרשעותיו של המשיב בפלילים, עונשי מאסר, ומאסר על תנאי לא הרתיעו אותו מביצוע לכאורה של עבירה חמורה נוספת בתחום הסמים, בעליית מדרגה של חומרה. מכאן מתחוורת תמונה לפיה, מעורבות המשיב בתחום עבירות הסמים עמוקה ורבת שנים, ומסכנותו הגבוהה מחייבת את מעצרו עד לתום ההליכים לשם הגנה על ביטחון הציבור. ככל שישורשע המשיב בעבירה המיוחסת לו, הוא צפוי לענישה משמעותית.

אשר לעתירת ההגנה להורות על שחרור המשיב לקהילה טיפולית, בבש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויה, פ"ד סד(3) 101 (2011) (להלן: "הלכת סויה"), נקבע כי מקומה של בקשה לשחרור ממעצר לגמילה להיבחן בתיק העיקרי, במסגרת השיקולים לעונש. בהלכת סויה, נקבע סייג שיחול "במקרים חריגים", בהתקיימם של שלושה תנאים מצטברים (או למצער שניים, בהתאם לפסיקה מאוחרת יותר שהגמישה את התנאים). לפי התנאי הראשון, על הנאשם להראות כי עובר למעצרו הוא היה בהליך טיפולי, והמעצר גרע את הטיפול. לפי התנאי השני, מתחייבת פרוגנוזה חיובית להצלחת הטיפול בקהילה הטיפולית, שסיכוי מוערכים כגבוהים. ובהתאם לתנאי השלישי, על החלופה הטיפולית לספק מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהנאשם (בש"פ 6213/20 סוחוב נ' מדינת ישראל (16.9.2020); בש"פ 4451/20 מחיסין נ' מדינת ישראל (9.7.2020); בש"פ 4116/24 סמהדאן נ' מדינת ישראל (23.5.2024)).

אפנה לבחון את תסקירי שירות המבחן והמלצתם לשילוב המשיב בקהילה טיפולית. מהתסקירים עולה כי המשיב בן 25, ולו אחות בת 21 ושני אחים קטינים צעירים, מנשואיו השניים של אביו, שהוא בן 50. אמו של המשיב נפטרה ממחלה בהיותו כבן 6, והדבר נחוה עבורו, מטבע הדברים, כמשבר רגשי עמוק. המשיב סיים 12 שנות לימוד, אך הוא לא גויס לשירות צבאי על רקע שימוש בסמים, ומעורבות בפלילים בהיותו נער. אשר לצריכת הסמים ובעיית ההתמכרות, המשיב עשה שימוש בסמים מסוג קנבוס החל מגיל 16, ומגיל 20 צרך גם קוקאין וקטמין, תוך קיום קשרים עם גורמים שוליים. המשיב לא פנה לטיפול בתחום ההתמכרות בעבר, משלא ראה עצמו כמי שזקוק לטיפול גמילה. בשנת 2022 שירות המבחן התרשם כי המשיב נעדר גבולות, ניהל קשרים שוליים, ובלט העדר נכונות מצדו להשתלב בטיפול אינטנסיבי, ולפיכך לא הומלץ על שחרורו ממעצר אז.

המשיב שוהה בבית מעצר ניצן מיום 13.6.2024, והוא משולב בפרויקט "תלם" לטיפול בהתמכרויות בבית המעצר החל מיום 4.8.2024. בתסקיר הראשון מיום 16.9.2024 חיווה שירות המבחן דעתו שקיים סיכון במצבו של המשיב, אך קיימת הכרה ראשונית מצדו לבעייתיות בהתנהלותו, וחומרת מצבו ההתמכרותי, לצד מוטיבציה ראשונית לטיפול. כמו כן העריך שירות המבחן, שלמשיב את היכולות והכוחות הדרושים להשתלב בטיפול ממושך, אשר עשוי לצמצם את הסיכון במצבו להמשך התנהלות שולית.

שירות המבחן נפגש עם אביו של המשיב, העובד כמנהל משק בבית החולים בשעות היום, והתרשם כי האב מבין את האחריות הכרוכה בפיקוח בחלופת גיבוי, חרף הקושי להציב למשיב גבולות.

לבקשת ההגנה, נדחו הדיונים מעת לעת, אך הובהר למשיב כי התמונה לגביו אינה בהירה. בתסקיר משלים מיום 17.11.2024 ציין שירות המבחן, שהסיכון להמשך עבריינות של המשיב בתחום הסמים, עומד ברקע להתמכרות לסמים והתנהלותו השולית. אשר לפרוגנוזה להצלחת הטיפול, אזי, בשים לב שהמשיב לא פנה לטיפול מחוץ לכותלי הכלא בעבר, ולא נענה לניסיונות קודמים לשלבו בטיפול המותאם עבורו, מחד גיסא. ומאידך גיסא, לאור התרשמות שירות המבחן כי המשיב מגלה כיום מוטיבציה, כוחות ויכולות לטיפול ממושך במסגרת אינטנסיבית, הפרוגנוזה להצלחת הטיפול הוערכה כבינונית.

משמעות הדברים היא, כי המשיב לא עומד בתנאי הלכת סויסה: הוא מעולם לא עבר הליך טיפולי מחוץ לכותלי הכלא - לא כל שכן עובר למעצרו. הגם שמשיב נדון לאחרונה בשנת 2022 לעונש מאסר בעבירות סמים, הוא דחה את הצעת שירות המבחן לטיפול במעצרו, ולא יזם טיפול לאחר שחרורו ממאסר. נזכיר, תנאי "גדיעת" ההליך הטיפולי עובר למעצר מוגדר בפסיקה כתנאי עיקרי בהלכת סויסה (עמ"ת 16149-08-24 פלוני נ' מדינת ישראל (14.8.2024)).

אשר לתנאי השני, גם בו המשיב אינו עומד. כאמור, שירות המבחן התבקש לפרט את הערכתו לסיכויי ההצלחה של המשיב בקהילה הסגורה, והעריך את הפרוגנוזה כ"בינונית" בלבד, וזאת הגם שהמשיב משולב בפרויקט תלם במעצר, מאז חודש אוגוסט 2024. בעיניי, אין מדובר בתנאי פורמלי בהלכת סויסה. אף שאני מודעת לנטייה להגמשה של תנאי הלכת סויסה, כפי שנעשה לא פעם בפסיקה, השאלה היא, אם נכון להורות על שחרור נאשם שמסוכנותו לביטחון הציבור גבוהה בתחום הסמים, אם הפרוגנוזה להצלחתו בטיפול אינה גבוהה אלא בינונית?!

זאת ועוד, בנוגע לתנאי השלישי, קהילה טיפולית אינה משמשת כחלופת מעצר סגורה, ולכן גם אם החלופה המגבה המוצעת של פיקוח על ידי אביו אושרה על ידי שירות המבחן, הסיכון הגבוה מהמשיב לביצוע עבירות סמים, לרבות באמצעות גורמים שלישיים - כבעניינו, אומרים דרשני.

נתתי דעתי לכך שהמשיב משתלב בטיפול בפרויקט תלם, בהיותו במעצר, מאז חודש אוגוסט 2024, ויש לקוות שהוא ידבק ברצונו להתמיד בדרכו. יודגש, כי אין בדחיית בקשתו עתה משום סגירת הדלת הטיפולית בפניו - אף לא בהליך הפלילי, שכן הוא יוכל לשוב ולהביא את בקשתו במסגרת התיק העיקרי בשלב העונש - ככל שיורשע ויבקש זאת.

מכל הטעמים הללו, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, א' כסלו תשפ"ה, 02 דצמבר 2024, בנוכחות ב"כ המבקשת, עוה"ד הילה צור, ב"כ המשיב עוה"ד אלי מסטרמן, המשיב באמצעות שב"ס.